

Sygn. akt VIII Gz 5/14

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Kala

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy

z powództwa (...)W W.

przeciwko K. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia

11 kwietnia 2013 r. sygn. akt. VIII GNc 4738/12

postanawia:

oddalić zażalenie

Sygn. akt VIII Gz 5/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2013r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy na podstawie art. 169 § 1 k.p.c odrzucił wniosek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dn.13.08.2012 r. oraz na podstawie art. 504 § 1 k.p.c odrzucił sprzeciw pozwanej od tegoż orzeczenia.

W uzasadnieniu Sąd I instancji stwierdził, iż odpis w/w nakazu zapłaty został pozwanej doręczony pozwanemu. Pozwany wniósł sprzeciw zawierający braki formalne. Następnie zarządzeniem z dn. 14.09.2012 r. pozwany został wezwany do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu poprzez sporządzenie sprzeciwu oraz odpisu sprzeciwu na formularzu SP oraz do przedłożenia załączników sprzeciwu przeznaczonych dla strony przeciwnej – w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia sprzeciwu. Pozwany nie wykonał zarządzenia sądu w określonym terminie, dlatego postanowieniem z dn. 24.10.2012 r. sprzeciw pozwanego został odrzucony.

Pozwany pismem z dn. 28.11.2012 r. zatytułowanym „zażalenie” wniósł o przywrócenie terminu i ponowne rozpatrzenie sprawy, w piśmie z dn. 4.02.2013 r. pozwany doprecyzował, iż pismo z dn. 28.11.2012 r. stanowi wniosek o przywrócenie terminu.

Zarządzeniem z dn. 13.02.2013 r. Sąd wezwał pozwanego do uzupełnienia wniosku o przywrócenie terminu. Wykonując zarządzenie pozwany przedłożył sprzeciw na formularzu wraz z odpisem, odpis pism z dn. 28.11.2012 r. i 4.12.2012 r. , natomiast nie uprawdopodobnił, że zachował termin przewidziany w art. 169 § 1 k.p.c oraz nie

uprawdopodobnił okoliczności uzasadniających wnioszek. Sąd Rejonowy dodał na marginesie, że pozwany brał czynnie udział w sprawie, bowiem odbierał korespondencję oraz składał pisma procesowe.

Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 169 § 1 k.p.c pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustalenia przyczyny uchybienia terminu. Wobec niewykazania przez pozwanego zachowania terminu przewidzianego w art. 169 § 1 k.p.c, w oparciu o art. 171 k.p.c wnioszek pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu należało odrzucić, a w konsekwencji stosownie do art. 504 §1 k.p.c odrzuceniu podlegał też sprzeciw od nakazu zapłaty.

Zażalenie na powyższe postanowienia Sądu Rejonowego złożył pozwany podnosząc, iż z powodu omyłki pisarskiej błędnie były podawane jego dane osobowe i nie dano mu możliwości wykazania jego niewinności. Dodał, że zarządzenie z dn. 13.02.2013 r. otrzymał w dn. 5.03.2013 r. i odpisał na nie, natomiast nie wie jak ma uprawdopodobnić, że zachował termin przewidziany w art. 169 § 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie pozwanego jest bezzasadne.

Zauważyć należy, że pozwany nie zakwestionował faktu, iż rzeczywiście uchybił terminowi do uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu i co więcej nie podał przyczyn, dla których nie uzupełnił tych braków w terminie określonym przez sąd. Pozwany nie wskazał też, kiedy ustały przyczyny uniemożliwiającego uzupełnienie braków sprzeciwu. Tym samym pozwany pozbawił sąd możliwości oceny, czy jego wniosek o przywrócenie terminu został złożony w terminie określonym w art. 169 § 1 k.p.c.

We wniosku z dn. 28.11.2012 r. pozwany poddawał natomiast w wątpliwość zasadność żądania przez sąd uzupełnienia braków formalnych sprzeciwu.

W związku z powyższym sąd wezwał pozwanego tym razem do uzupełnienia braków formalnych wniosku o przywrócenie terminu, a także do uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających wnioszek i uprawdopodobnienia, że zachował on 7-dniowy termin o którym mowa w art. 169 § 1 k.p.c – w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia tego wniosku.

Pozwany w dalszym ciągu nie uprawdopodobnił, że zachował termin do złożenia wniosku.

Zasadnie więc Sąd Rejonowy powołał się na treść art. 169 §1 k.p.c, zgodnie z którym pismo z wnioskiem o przywrócenie terminu wnosi się do sądu, w którym czynność miała być dokonana, w ciągu tygodnia od czasu ustalenia przyczyny uchybienia terminu. Ponadto, ponieważ pozwany nie podał też przyczyny niedochowania terminu, trudno ocenić, czy i kiedy przyczyna ta ustała.

We wszystkich natomiast pismach złożonych po wniesieniu sprzeciwu pozwany podnosił okoliczność, błędnego podawania przez sąd jego danych osobowych, choć nie precyzował jaki błąd ma na myśli. Można się domyślać, że chodziło mu o fakt, iż w pismach kierowanych do pozwanego sąd używał pisowni jego nazwiska (...) zamiast (...). Niemniej jednak, jak wynika z akt sprawy, a w szczególności ze zwrotnych potwierdzeń znajdujących się w aktach, nawet takie oznaczenie nazwiska pozwanego, nie przeszkodziło w prawidłowym doręczeniu mu przesyłek sądowych. Przesyłki te pozwany odbierał osobiście, a zatem nawet błędna pisownia jego nazwiska nie pociągała dla niego żadnych ujemnych skutków. Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, pozwany, tym samym brał czynny udział w sprawie i na wezwania sądu reagował, tyle że nie uzupełnił braków, do których został wezwany zarządzeniem z dn. 13.02.2013 r.

Zasadnym więc było odrzucenie przez Sąd Rejonowy jego wniosku o przywrócenie terminu i tym samym odrzucenie sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

